

Список використаних джерел

1. Водоп'янова, Н.Є. Синдром вигорання: діагностика та профілактика [Текст] /Н.Є.Водоп'янова, Е.С.Старченкова.- СПб.:Питер, 2009. - 320 с.

2. Винокур В.А., Рибіна О.В. Синдром професійного вигорання у медичних працівників: психологічні характеристики та методичні аспекти діагностики//Психодіагностика та психокорекція/Керівництво для лікарів і психологів.- СПб .: Питер, 2008. - 384 с.- Гл.7. - С.205-235.

Нечай В.В., студент 6-МК курсу факультету № 2 навчально-наукового інституту № 4 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Доценко О.С.*

ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ПРОХОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

Проходження державної служби [1] є складовою інституту державної служби, який об'єднує норми, що визначають [2]: формування кадрового резерву;вступ на державну службу;просування (переміщення) по службі;щорічну оцінку та атестацію;професійне навчання;підстави й способи припинення державної служби.

Реалізація державно-службових відносин - це найважливіший елемент інституту державної служби, оскільки на цьому часовому відрізку реалізується правовий статус державного службовця, що передбачає послідовну зміну державним службовцем посад та багатьох чинників, які характеризують державно-службове правове становище службовців.

Розглянемо деякі погляди науковців на категорію проходження державної служби.

Так наприклад, Ю.М Старилов вважає, що проходження державної служби - це тривалий процес, що починається з виникнення державно-службових відносин, тобто з моменту заміщення посади державного службовця, з подальшим

переміщенням працівника по службі, проведенням оцінки і атестації службовців, і закінчується припиненням державно-службових відносин. Інститут проходження державної служби складається з організації добору кадрів в управлінський апарат, здійснення переміщень працівників по службі, встановлення і реалізації способів звільнення з державної служби.

Проходження державної служби є підінститутом правового інституту державної служби, який об'єднує правові норми, що встановлюють наступні питання: заміщення державних посад, спеціальна професійна підготовка співробітників різних державних органів, сумісництво, реальне виконання службовцями своїх посадових обов'язків і реалізація прав, порядок присвоєння кваліфікаційних розрядів, спеціальних звань; заохочення службовців і притягнення їх до відповідальності, атестація державних службовців, просування (переміщення) по службі, умови служби, спеціально-правовий захист (гарантії, пільги, компенсації) державних службовців, підстави і способи припинення державної служби [3].

На думку Ноздрачова О.П., терміном проходження державної служби позначаються будь-які переміщення на державній службі після первинного призначення на державну посаду (прийняття на державну службу) [4].

Під проходженням державної служби він має на увазі певні юридичні факти, що характеризують службово-правовий стан державного службовця, який відображається в його особовій справі. До таких фактів відносяться: заміщення більш високої вакантної посади; присвоєння чергового кваліфікаційного розряду; збільшення розміру грошового утримання; зарахування до кадрового резерву; направлення на перепідготовку і підвищення кваліфікації; направлення на стажування (тимчасове випробування на посаді).

Такі ж юридичні факти, що характеризують службово-правовий стан державного службовця, називає Біла Л.Р. у своєму навчально-методичному посібнику [5]. При цьому додає, що проходження державної служби містить у собі прийняття на державну службу, просування по ній службовців, стимулювання їхньої праці, вирішення інших питань, пов'язаних із службою.

Лаврінчук І.П. зазначає, що такий суспільний інститут, як проходження державної служби, за правовими ознаками являє

собою зміну в службово-правовому становищі працівників, що відбувається у зв'язку чи на підставі обставин, які породжують, змінюють або припиняють службово-трудові відносини. У ролі зазначених обставин виступають: прийняття на державну службу, атестування, переміщення по службі, присвоєння працівникам кваліфікаційних розрядів, категорій, спеціальних звань, рангів, підстави припинення служби [6].

Дубенко С.Д. вважає, що інститут проходження державної служби складається з організації добору кадрів в управлінський апарат, здійснення переміщень працівників по службі, встановлення і реалізації засобів звільнення з державної служби [7].

Ничипоренко В.С. та Охотський Є.В. трактують поняття проходження державної служби як складової частини державної служби та реалізації її соціальних функцій. Під проходженням державної служби вони розуміють систему дій та організаційних заходів, які спрямовані на реалізацію принципу рівного доступу до державної служби, визначають порядок і підстави прийняття на державну службу, випробування, виконання посадових повноважень, заохочення та застосування дисциплінарних стягнень, присвоєння класних чинів, проведення конкурсів, атестацій, а також припинення державної служби [8].

Як бачимо, є розбіжність у визначенні поняття проходження державної служби. Одні автори включають до нього прийняття на державну службу, організацію добору кадрів в управлінський апарат, інші - вважають, що під проходженням державної служби слід розуміти переміщення на державній службі після прийняття на державну службу, з моменту заміщення посади державного службовця.

З визначень наведених в законах, літературних джерелах, витікає можливість розглядати поняття проходження державної служби у вузькому та в широкому розумінні, а саме:

- у вузькому розумінні проходження державної служби - це процес перебування на державній службі з моменту виникнення державно-службових відносин до їх припинення, переміщення по службі, присвоєння рангів, вирішення інших питань, пов'язаних із службою;

- у широкому розумінні, до визначення поняття у вузькому розумінні слід додати питання, пов'язані з прийняттям на державну службу та припиненням державної служби.

Аналіз викладеного дає підстави розглядати проходження державної служби як тривалий організаційно-правовий процес, що починається з прийняття на державну службу і виникнення державно-службових відносин, подальшого переміщення по службі і закінчується припиненням державної служби; процес, який забезпечує реалізацію правового статусу державної служби, комплектування якісного складу державних службовців, виконання ними посадових обов'язків, управлінських та інших функцій.

Список використаних джерел

1. Державне управління в Україні : навч. посіб. / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. - К. : СОМИ, 1999. - 266 с.
2. Оболенський О.Ю. Державна служба: підручник / О. Ю. Оболенський.- К.: КНЕУ, 2006. - 472 с.
3. Старилов Ю. М. Службное право :учебник / Ю. М. Старилов. - М.: Изд-во БЕК, 2012. - 698 с.
4. Ноздрачев А. Ф. Государственная служба : [учебник для подготовки государственных служащих] / А. Ф. Ноздрачев. - М.: Статут, 2009. - 592 с
5. Біла Л.Р. Організація державної служби в Україні : [навч.-метод. посіб.] / Л. Р. Біла.- Одеса:Юрид. л-ра, 2014. - 26 с.
6. Лаврінчук І. П. Особливості правового регулювання проходження служби державними службовцями / І. П. Ларінчук // Право України. - 2008. - № 3. - С.23-27.
7. Дубенко С. Д. Державна служба і державні службовці в Україні : [навч.-метод. посіб.] / С. Д. Дубенко. - К. : Ін Юре, 2014. - 244 с.
8. Коваленко В. В. Вибір нової моделі державної служби України як сучасна наукова проблема // Право України. -2011. - № 11. - С. 64-68.